

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
โดยใช้การเขียนสรุปความด้วยผังกราฟิก

COMPARISON OF ACADEMIC ACHIEVEMENT OF FIRST-YEAR
UNDERGRADUATE STUDENTS AT ANGTHONG COLLEGE OF
DRAMATIC ARTS USING GRAPHICAL DIAGRAM
SUMMARIZATION

สุริยา อินทจันทร์*

SURIYA INTAJANTA

(Received: June 6, 2023; Revised: October 17, 2023; Accepted: April 25, 2024)

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ก่อนและหลังใช้การเขียนสรุปความด้วยผังกราฟิก กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี ปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง จำนวน 15 คน การวิจัยเรื่องนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง เครื่องมือประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนการเขียนสรุปความโดยใช้ผังกราฟิก และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เปรียบเทียบผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังจากใช้แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนการเขียนสรุปความโดยใช้ผังกราฟิก นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีร้อยละของคะแนนเพิ่มขึ้นระหว่าง 28.57-66.67

คำสำคัญ : การเขียนสรุปความ การใช้ผังกราฟิก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This research aims to compare the academic achievement of first-year undergraduate students at Angthong College of Dramatic Arts before and

* ภาควิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

Department of General Education, College of Angthong Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts

after using graphic chart summary writing. The target group consisted of 15 first-year undergraduate students at Angthong College of Dramatic Arts. This study employed an experimental research design. The instruments included a lesson plan for teaching summary writing using graphic charts and an academic achievement test. The differences in academic achievement scores were analyzed using basic statistics, specifically percentages. The results indicated that after implementing the lesson plan, students demonstrated higher academic achievement compared to their scores before the intervention, with percentage increases ranging from 28.57% to 66.67%

Keywords: writing summaries, using graphical diagrams, learning achievement

บทนำ

ทักษะการเขียนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ สามารถบ่งบอกถึงสิ่งที่ผู้เรียนคิด เป็นลายลักษณ์อักษร ดังนั้นการเขียนจึงเป็นการถ่ายทอดความรู้และขยายความคิดสำหรับผู้เรียน ทักษะการเขียนนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และแสดงออกทางกระบวนการคิด และเกิดการเรียนรู้ เกิดการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ช่วยส่งเสริมการใช้สำนวนภาษา และการเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการเรียนรู้ ทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถใช้ได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีการกำหนดสิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ว่า นักศึกษาต้องเขียนสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ การเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 37) ซึ่งทักษะทางการเขียนนั้นถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดความคิดความอ่านไปยังผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินชีวิตประจำวันการประกอบอาชีพ หรือแม้แต่การศึกษาในระดับสูง อีกทั้งการเขียนยังเป็นทักษะที่ยุ่งยากและซับซ้อน

การเขียนสรุปความเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การทำงาน การศึกษาหาความรู้ จึงสมควรที่จะปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นโดยผู้สอน เพราะผู้สอนนั้นมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะด้านการเขียนให้มีประสิทธิภาพนั้น นับเป็นภาระงานสอนที่สำคัญของผู้สอนจึงควรต้องพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยการนำนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ (จารุณี แสงอรุณ, 2559, น.18)

ทักษะการเขียนมีความสำคัญต่อผู้เรียน ซึ่งทักษะพื้นฐานของการเขียนขั้นสูงต่อไป นั่นคือ การเขียนสรุปความ ดังนั้นทักษะการเขียนสรุปความจึงเป็นวิธีการแสวงหาความรู้

ที่เหมาะสมวิธีหนึ่งที่ต้องฝึกฝนให้แก่ผู้เรียนตั้งแต่ระดับต้น เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนและสามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากการดำรงชีวิตประจำวันนั้น เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เรื่องราวที่ได้ยินได้ฟังเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารกับบุคคลอื่น การสื่อสารในปัจจุบันต้องการความรวดเร็วภาษาที่ใช้เขียนจึงต้องมีความกระชับ และมีใจความ (Kiansanthia, 2002, pp. 11-21)

เทคนิคการใช้ผังกราฟิก เป็นเทคนิคที่พัฒนาต่อเนื่องมาจากการจัดโครงสร้างความคิดล่วงหน้าตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (meaningful learning theory) ของเดวิด ออซูเบล (Ausubel, 1963, p. 81) นักจิตวิทยาอเมริกัน ที่เสนอการจัดโครงสร้างความคิด หรือโครงสร้างภาพรวมล่วงหน้า (presenting first) เพื่อใช้สำหรับอ่าน และทำความเข้าใจเนื้อหาจากตำรา หลังจากนั้นก็มีแผนภาพแบบต่าง ๆ เกิดขึ้นมากกว่า 20 ชนิด รวมทั้งโครงสร้างภาพรวมที่นำมาใช้ทำความเข้าใจบทความที่มีความยาวมาก โดยนำเสนอข้อมูลในรูปไดอะแกรม และรูปภาพ สามารถแก้ไขปัญหาการสรุปความต่าง ๆ ที่อยู่กระจัดกระจายได้ และพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการเขียนสรุปความได้ ซึ่งผังกราฟิกเป็นแผนที่ทางความคิดซึ่งประกอบด้วยความคิดหรือข้อมูลที่สำคัญที่เชื่อมกัน อยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ที่เห็นโครงสร้างองค์ความรู้หรือเนื้อหาสาระนั้น ๆ ดังเช่นที่ Buzan (1991, pp. 106 -107) ได้กล่าวว่า การนำเทคนิคผังกราฟิกมาใช้ซึ่งถือได้ว่าเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพช่วยในการมองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างข้อมูลอย่าง มีเหตุผล กล่าวได้ว่าเป็นวิธีการเรียนการสอนวิธีการหนึ่งที่เน้นกระบวนการคิดในการ เชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม ผังกราฟิกมีประโยชน์ในการสรุปใจความสำคัญหรือ การย่อเรื่อง เพราะผู้เรียนต้องมีการเรียบเรียงความคิดจากบทอ่านอย่างเป็นระบบ และ ถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นแผนผังหรือแผนภูมิ โดยมีการเชื่อมโยงความคิดหลักและ ความคิดรองเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ ปราณี เสนีย์ และมีชัย สีเจริญ. (2544, น. 61) ได้กล่าวว่า ผังกราฟิกเป็นการจัดหมวดหมู่โครงสร้างความคิด โดยใช้แผนภาพในลักษณะต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้สมองเห็นภาพความสัมพันธ์และเชื่อมโยงอย่างมีระบบระเบียบ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนจัดระบบระเบียบใหม่ โดยนำเอาข้อมูลสารสนเทศมาจัดให้เป็น รูปธรรม ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการควบคุมที่เป็นกลยุทธ์ในการทำให้เกิดความจำระยะยาว และเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักศึกษาจะได้ฝึกคิด แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนภายในห้องเรียนด้วย

จากการเรียนการสอนของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง ทำให้ผู้สอนได้พบปัญหาคือ นักศึกษายังเขียนสรุปความไม่ได้ลักษณะข้อบกพร่อง ที่พบจากการเขียนสรุปความมีหลายประการ มีทั้งที่ลอกข้อความมาทั้งหมดโดยไม่ตัดทอน รายละเอียด ตัดข้อความบางตอนทิ้งไป และเขียนข้อความโดยไม่มีคำเชื่อม นอกจากนี้ นักศึกษามักจะประสบปัญหาในการเขียนสรุปความ เช่น เขียนสรุปความไม่เป็น โดยสาเหตุที่นักศึกษาไม่สามารถเขียนสรุปความได้เป็นเพราะจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านไม่ได้

เขียนสรุปความโดยใช้ใจความรอง เขียนข้อความไม่กระชับ ไม่ตรงประเด็น ใช้ถ้อยคำไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม บางครั้งยังคัดลอกข้อความจากเนื้อเรื่องเดิม เนื่องจากไม่มีความเข้าใจในกระบวนการจัดเรียงทางความคิดของประเด็นต่าง ๆ ที่จะทำการสรุป ซึ่งทำให้นักศึกษาบางส่วนไม่มีความสามารถในการเขียนสรุปความได้ ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนจึงจำเป็นต้องออกแบบวิธีการสอนเพื่อใช้แก้ปัญหาให้นักศึกษาสามารถเขียนสรุปความจากเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ก่อนและหลังใช้การเขียนสรุปความด้วยผังกราฟิก

กลุ่มเป้าหมาย

การดำเนินการศึกษาครั้งนี้ มีกลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 จำนวน 15 คน โดยใช้การคัดเลือกแบบเจาะจงจากนักศึกษาที่มีปัญหาในการเขียนสรุปความ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน การเขียนสรุปความ โดยใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizer)
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสรุปความ มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความสามารถในการเขียนสรุปความ ก่อนและหลังการทดลอง มีลักษณะเป็นบทความที่มีความยาวไม่เกิน 15 บรรทัด แล้วให้นักศึกษาเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยกำหนดความยาวของการเขียนสรุปความมีความยาวประมาณ 5 -8 บรรทัด จำนวน 4 ข้อ (20 คะแนน)

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียนสรุปความ
 - 1.3 ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความ โดยใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizer) หน่วยการเรียนรู้เรื่องการเขียนสรุปความ โดยมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 5 ขั้น ดังนี้
- ขั้นที่ 1 เปิดชั้นเรียน อธิบายความสำคัญของการสรุปความในการเรียนรู้ โดยใช้คำถามเช่น “ทำไมการสรุปความจึงมีประโยชน์ต่อการเข้าใจเนื้อหา” แนะนำ

ผังกราฟิก (Graphic Organizer) และวิธีการใช้เพื่อช่วยจัดระเบียบข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน เช่น Mind Map, Venn Diagram, หรือ Concept Map

ขั้นที่ 2 กิจกรรมการอ่าน แจกบทความหรือเนื้อหาให้กับนักศึกษาอ่าน (สามารถเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับบทเรียนปัจจุบัน) โดยให้นักศึกษาอ่านเนื้อหาและจดบันทึกใจความสำคัญคร่าว ๆ

ขั้นที่ 3 การจัดทำผังกราฟิก นักศึกษาแบ่งกลุ่ม (กลุ่มละ 4-5 คน) และเลือกใช้ผังกราฟิกประเภทต่าง ๆ เช่น Mind Map เพื่อจัดระเบียบข้อมูลของบทความ แต่ละกลุ่มระบุประเด็นหลักและประเด็นย่อย จากนั้นนำเสนอข้อมูลบนผังกราฟิกให้ชัดเจน

ขั้นที่ 4 การเขียนสรุปความ หลังจากจัดทำผังกราฟิกแล้ว นักศึกษาแต่ละกลุ่มเขียนสรุปความจากผังกราฟิกที่สร้างขึ้น โดยให้กระชับและครอบคลุมเนื้อหาสำคัญ

ขั้นที่ 5 สรุปและสะท้อนความรู้ ผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันสรุปบทเรียน โดยผู้สอนถามคำถามเช่น “การใช้ผังกราฟิกช่วยให้การเขียนสรุปความง่ายขึ้นอย่างไร” ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสรุปความ

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนการเขียนสรุปความ โดยใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizer) โดยใช้แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert, 1967, pp. 90-95) ซึ่งระดับความเหมาะสมค่าเฉลี่ยคะแนน 3.51 ขึ้นไป ดังเกณฑ์นี้

มีความเหมาะสมมากที่สุด	ตรวจให้ 5 คะแนน
มีความเหมาะสมมาก	ตรวจให้ 4 คะแนน
มีความเหมาะสมปานกลาง	ตรวจให้ 3 คะแนน
มีความเหมาะสมน้อย	ตรวจให้ 2 คะแนน
มีความเหมาะสมน้อยที่สุด	ตรวจให้ 1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์แปลผลความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00	แปลความว่า	เหมาะสมระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50	แปลความว่า	เหมาะสมระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50	แปลความว่า	เหมาะสมระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50	แปลความว่า	เหมาะสมระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50	แปลความว่า	เหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ซึ่งในการทดสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนการเขียนสรุปความ โดยใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizer) ผลการประเมินเท่ากับ 4.15 หมายความว่า แผนการเรียนรู้นี้รูปแบบการเรียนการสอนการเขียนสรุปความ โดยใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizer) มีความเหมาะสมมากในการนำไปใช้ในการสอน

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้วไปทดลองกับ นักศึกษากลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่อง

2. การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 ศึกษาวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดการเขียนสรุปความ โดยใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizer)

2.2 กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนที่ประเมิน

2.3 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม เพื่อทราบความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งได้กำหนดการประเมินความเหมาะสม ประยุกต์ใช้โดยการหาค่า IOC และพิจารณา โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่ามีความเหมาะสม
- 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่ามีความเหมาะสม
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าไม่มีความเหมาะสม

2.4 นำผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนการเรียนการสอนการเขียนสรุปความ โดยใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizer) มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) รายข้อ โดยข้อที่ผ่านต้องมีคะแนนตั้งแต่ 0.60-1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

2. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนการเขียนสรุปความ โดยใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizer) โดยมีรายละเอียดคือ

2.1 ผู้สอนทำการให้ข้อมูล โดยผู้สอนนำเสนอข้อมูลเนื้อหาสาระผังกราฟิก รวมถึงการยกตัวอย่างการจัดข้อมูลด้วยผังกราฟิก วิธีการสร้างผังกราฟิก พร้อมทั้ง แลกเปลี่ยนความรู้ และความเข้าใจร่วมกัน

2.2 ผู้สอนทำการแนะนำวิธีการสร้างผังกราฟิก โดยเสนอเนื้อหาสาระแก่นักศึกษาแล้วให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหา เลือกใช้ผังกราฟิกที่เหมาะสมกับเนื้อหา ลงมือสร้างผังกราฟิกและให้คำแนะนำการสร้างผังกราฟิก

2.3 นักศึกษานำเสนอผลการสร้างผังกราฟิกของตนเองต่อผู้สอน และเพื่อน ๆ พร้อมทั้งซักถาม แก้ไข ปรับปรุงให้สมบูรณ์ และขยายความรู้เพิ่มเติม

2.4 ให้นักศึกษานำผังกราฟิกที่สร้างขึ้น มาทำการสรุปความจากเนื้อหาที่ได้รับ

2.5 ทำการฝึกซ้ำ โดยผู้สอนเสนอเนื้อหาสาระ หรือปัญหาในชุดความรู้อื่น เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสรุปความโดยการสร้างผังกราฟิก แล้วนำข้อมูลมาเสนอหน้าชั้นเรียน

3. ดำเนินการทดลองด้วยตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนด้วยผังกราฟิก โดยระหว่างการทำทดลองผู้วิจัยจะทดสอบพัฒนาการความสามารถในการเขียนสรุปความ หลังจบแผนการสอน

4. ทดสอบหลังเรียนในการเขียนสรุปความ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสรุปความ โดยใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizer) ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ

ผลการศึกษา

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ก่อนและหลังใช้การเขียนสรุปความด้วยผังกราฟิก มีผลการวิจัย ดังนิตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ก่อนและหลังใช้การเขียนสรุปความด้วยผังกราฟิก (N=15)

ประชากร	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
	ก่อนเรียน (20 คะแนน)	หลังเรียน (20 คะแนน)	เพิ่มขึ้น (คะแนน)	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
นักศึกษาคนที่ 1	12	20	8	66.67
นักศึกษาคนที่ 2	13	19	6	46.15
นักศึกษาคนที่ 3	12	18	6	50.00
นักศึกษาคนที่ 4	14	18	4	28.57
นักศึกษาคนที่ 5	13	18	5	38.46
นักศึกษาคนที่ 6	14	20	6	42.86
นักศึกษาคนที่ 7	12	19	7	58.33
นักศึกษาคนที่ 8	14	18	4	28.57
นักศึกษาคนที่ 9	13	20	7	53.85
นักศึกษาคนที่ 10	13	19	6	46.15
นักศึกษาคนที่ 11	14	20	6	42.86
นักศึกษาคนที่ 12	13	19	6	46.15
นักศึกษาคนที่ 13	13	20	7	53.85
นักศึกษาคนที่ 14	12	18	6	50.00
นักศึกษาคนที่ 15	14	20	6	42.86
คะแนนเฉลี่ย	13.07	19.07	6.00	46.36

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตารางที่ 1 พบว่า ภายหลังจากใช้แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนการเขียนสรุปความโดยใช้ผังกราฟิก นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีร้อยละของคะแนนเพิ่มขึ้นระหว่าง 28.57-66.67

สรุปและอภิปรายผล

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ก่อนและหลังใช้การเขียนสรุปความด้วยผังกราฟิก พบว่า ภายหลังจากใช้แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนการเขียนสรุปความโดยใช้ผังกราฟิก นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีร้อยละของคะแนนเพิ่มขึ้นระหว่าง 28.57-66.67 ทั้งนี้ เนื่องจากผังกราฟิกที่ใช้การเขียนสรุปความนำเสนอข้อมูลนี้ เป็นผังกราฟิกที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระ หรือความคิดต่าง ๆ ให้เห็นเป็นโครงสร้างในภาพรวม โดยใช้ตำแหน่ง ระยะห่างจากจุดศูนย์กลาง สี เครื่องหมาย รูปทรงเรขาคณิต และภาพแสดงความหมายและเชื่อมโยงของความคิดหรือสาระนั้น ๆ สามารถจัดโครงสร้างความคิด หรือโครงสร้างภาพรวมล่วงหน้า เพื่อใช้สำหรับอ่าน และทำความเข้าใจเนื้อหา รวมทั้งสามารถนำมาใช้ทำความเข้าใจบทความที่มีความยาวมาก ๆ โดยอาศัยทักษะการคิดในการจัดกระทำข้อมูล ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ เปรียบเทียบ จัดเรียงลำดับและจัดประเภท เพื่อให้เกิดความจำและความเข้าใจในเนื้อหา จึงทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปิยพงษ์ พรหมนันท (2563, น. 55) ได้ทำการศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนด้วยผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนปลายผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รณชัย จันทรแก้ว (2559, น. 108) ที่ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนวรรณคดีไทย ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคผังกราฟิกมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวรรณคดีไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นภัส ศรีเจริญประมง และ วราลี ถนอมชาติ (2561, น.76) ที่ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดของนักศึกษาวิชาชีพครูในยุคการศึกษาไทย 4.0 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถในการคิดของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เรียนโดยใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1.1 ผู้สอนควรใช้เนื้อเรื่องในการสรุปความที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ และมีความหลากหลายประเภทของเนื้อหา เช่น เนื้อหาวิชาการ เนื้อหากระบวนการ และเนื้อหาเพื่อความเป็นขั้นเป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะนี้ไปใช้ในการเรียนการสอน และการทำงานได้ในอนาคต

1.2 ในการเขียนสรุปความ ผู้สอนควรเป็นโอกาสให้นักศึกษาทุกคนทำการฝึกทักษะ โดยไม่ต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องของการสรุปความนั้น ๆ ในขั้นต้น แต่ให้ผู้เรียนมีการปฏิบัติให้เสร็จสิ้นก่อน จากนั้นจึงเข้าไปให้คำแนะนำและวิธีการอย่างเป็นขั้นตอน โดยใช้ผังกราฟิก เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะในการเขียนสรุปความ และมีความรู้ความเข้าใจ รวมถึงสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการพัฒนาการเขียนสรุปความของนักศึกษา โดยใช้วิธีการอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบวิธีการที่ดีที่สุด เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนสรุปความของนักศึกษาให้สูงมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรทำการศึกษาการพัฒนาการเขียนสรุปความด้วยวิธีการที่หลากหลาย กับกลุ่มนักศึกษาที่แตกต่างกัน ซึ่งจะช่วยให้มีความเข้าใจความสามารถในการรับรู้รูปแบบ การจัดการเรียนการสอน ว่ากลุ่มนักศึกษาแต่ละกลุ่ม สามารถตอบรับการใช้วิธีการสอนแบบใดเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- จารุณี แสงอรุณ. (2559). **การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสรุปความของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบแผนผังความคิด**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นภัส ศรีเจริญประมง และวราลี ถนอมชาติ. (2561). **การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดของนักศึกษาวิชาชีพครูในยุคการศึกษาไทย 4.0**. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ปราณี เสนีย์ และมีชัย สีเจริญ. (2544). “การนำแผนภาพลำดับการคิดมาใช้ในการเรียนการสอน”. **วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์**, 16, 1: 61-64.

- ปิยพงษ์ พรหมนนท์. (2563). “ผลการใช้รูปแบบการสอนด้วยผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนปลาย”. **วารสารการวัดผลการศึกษา**, 37, 101: 44-59.
- รณชัย จันทร์แก้ว (2559). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียน **วรรณคดีไทย** ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Buzan, T. (1991). **Use Both Sides of Your Brain**. New York: Penguin Group.
- Kiansanthia S. (2002). “Using Thai country songs as teaching aids to develop conclusivewriting skills of the Fourth Grade Students, Nonethai District, Nakhon Ratchasima Province”. **Journal of Academic Studies**, 3, 17: 11-21.
- Likert, Rensis. (1967). **The Method of Constructing and Attitude Scale**. New York: Wiley & Son.